

Publicerad 2018-06-29 16:03 av Annika Persson

Ett troll

Världen är stor och klart att något händer därute varje dag och sedan på insidan, från bröstet, där allt är relationer.

En människa tar ens hand och säger något fint, du är som du lär, robust, ett träd som vinden inte kan rubba på, inte på ett enda eller många sjöslag. De ger det frånvända som att stam har en rötter till någonting helt annat än media -
det vill säga till språk, korrekt grammatik och icke grammatisk mytopoesi.

Att det bor andar därute, tror du på det?

Vet inte, det är mycket som vi inte vet.

Resan i livet har inget slut, bara en ständig början på det gamla nya, ett annat, ett andra kluster från blå hav. Därifrån trädvindarna, när ljud låter som ljusets buttra toner.

Träd, en sådan poetisk klangbotten, ja, lövet dess del. Och så ljuset, men allt har en annan sida, rät kanhända, jordloppor stack vilt i nackskinnen. Polisen sköt rådjuret i skogen. Inte ville det lida mer.

Gammalt blir nytt och kanhända verkligt nytt. Det vet man i förväg.

Men om skuggan färdas förbi solen står vi där i stunden tänker på människan som en gång i hennes liv tog hennes hand och log ömt. Hans handljus har molnet också, och att det snart blir fossil av folk. Det är föräldrar och en äldre generation som har lite tid kvar av rön.

Tiden är ens lön, taggen, en dag märker man av det, men inte ännu, säger handen. Men tids nog - ta vara på livet, var snäll, men inte dum. Ömma ord är ett minne som inte så gärna försvinner. Annat glömmer man.

Plötsligt återvänder det igen, så tamt och till en större plats, där det får andrum i en tillvaro som så gärna går vidare från kvarnhjulet, att mycket ändå måste ske.
Fortuna.

Då sträcker du fram din hand igen och säger nåt.
Jag svarar nåt.

I förbifarten.

Men nu väntar jag på min smörgås med getost.
>>Akta bara så att inte något troll äter upp den.>>
>>Då kanske det trollet var hungrigt.>>

Om jag skulle dikta nåt lustigt och ödmjukt.
Det sitter nåt på masten, jo jag har reglat olycksfallsrisker:
surrat fast en sillsmörgås, om jag skulle bli hungrig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Annika Persson med Poeter.se id #16881 innehar upphovsrätten